

ԵՐԿՈՒԵԱԲԹԻ, 12 ՄԱՅԻՍ, 2014

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՐՏՈՍ 105

ԱՐԳԱՐՆԵՐՈՒՆ ԵՐԱՆՈՒԹԻԻՆԸ

Քոհուծիւն յայտնեցէ՛ք Տիրոջ,
բարձր հնչեցուցէ՛ք անոր անունը.
բոլոր ժողովուրդներուն մանչցուցէ՛ք անոր մեծամեծ գործերը:
Անիկա իր ուխտը միտքէն չի հաներ բնաւ,
իր խոստումը գալի՛ք բոլոր սերունդներուն համար է:
Զի մոռնար այն ուխտը, որ կնքեց Արքահամին հետ,
այն ինչ որ երդումով Իսահակին խոստացաւ,
եւ նոյնը՝ կանոնի պէս՝ կրկնեց Յակոբին,
իրբեւ յաւիտեանական ուխտ՝ իր ժողովուրդին:
Տէրը սով բերաւ անոնց երկրին վրայ,
ուտելիքի ամէն պաշար սպառեց:
Բայց Յակոբի սերունդները փրկելու համար
անոնցմէ առաջ եգիպտոս դրկեց Յովսէփը,
որ իրբեւ ստրուկ վանառուեցաւ:
Անոր ոտքերը շղթաներով նեղեցին,
անոր վիզին երկաթէ օղակ անցուցին,
մինչեւ իր խօսքը իրականացաւ,
Տիրոջ խօսքը եկաւ անոր ըսածը հաստատեց:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցերոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղերոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,
Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հոովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՅՈՎԱԷՓԻՆ ԵՂՔԱՅՐՆԵՐԸ ԵԳԻՊՏՈՍ ԿՆԵՐԹԱՆ (42:1-28)

Ահա հասած է պահը երբ Յովսեփի երագները պիտի իրականանան:

Ահա թե ինչեր պատրաստված է Աստուած, եւ ինչպիսի կարգադրութեամբ եւ ձեւերով այդ բոլորը իրենց լրումը կը գրնեն: Յաճախ դէպքեր, պատահարներ կրնան փարօթիմակ թուիլ, բայց Աստուծոյ ծրագրին ու նախախնամութեան մէջ անոնք յարուկ րեղ եւ դեր կրնան ունենալ: Միայն թէ պէտք է սպասել ժամանակին, որովհետեւ ամէն ինչ իր ժամանակը ունի: Ինչպէս պիտի ըսէ Մողոմոն իմաստուն. «Ամէն բանի արեւը կայ, ու երկինքի փակ եղող ամէն գործի ժամանակը» (Ժողովողի 3:1-8):

Սովի պարճառով, Յակոբ կ'ըսէ իր զաւակներուն. «Եգիպտոս իջէք ու անկէ մեզի համար պաշար ծախու առէք, որպէսզի ողջ մնանք ու չմեռնինք» (2 հմբ): Այս արքայապարտեան մէջ կայ մէկ այլ ուրիշ սովի փեսակ մը, հոգեւոր սովը, որ պէտք է երթալ Քրիստոսի որպէսզի ունենանք հոգեւոր ուրելիքը մեր հոգեւորը սովը հագեցնելու համար:

Յակոբ ուրիշ մտահոգութիւն մը կ'արտայայտէ. «**Չըլլայ որ փորձանք մը պատահի անոր**» (4 հմբ):

Եղբայրներուն մտքէն երբեք չանցնիր, թէ իրենց եղբայրը՝ Յովսեփ ինքն է կառավարիչը, երբ իրենք գիտէին, թէ ան ծախուեցաւ իբրեւ ստրուկ: Միւս կողմէ, երբ կ'արտայայտուին, թէ իրենք ճիշդ մարդիկ են, որ սակայն խորքին մէջ չեն, որովհետեւ եթէ երբեք ճիշդ մարդիկ ըլլային պէտք էր խոստովանելին իրենց ըրածը Յովսեփին:

Ահա քանի մը առիթներով Յովսեփ զիրենք կը նկատէ որպէս լրտեսներ: Այս կ'ընէ, որպէսզի առիթ փայ իրենց խոստովանութեան, որովհետեւ միայն խոստովանութեամբ է որ կարելի է փրկութիւն ստանալ: Մեղքը այնպիսի երեւոյթ մըն է, որ կը մշուշոտէ ու կը խաւարեցնէ մեր միտքը: Ահա այդ իսկ պարճառով յաճախ մեր կեանքին մէջ դիմագրաւած նեղութիւնն ու դժուարութիւնը առիթ կ'ընծայեն զոչումի, ապաշխարութեան եւ փրկութեան:

Ահա երագին իրականացումը. «**Յովսեփին եղբայրները եկան եւ իրենց երեսները մինչեւ գետինը ծռելով խոնարհութիւն ըրին**» (6 հմբ):

Եղբայրները կը սկսին մտածել, թէ իրենց գլխուն եկածը կը համարեն իբրեւ Աստուծոյ կողմէ փրում պարիժ իրենց եղբոր՝ Յովսեփի նկատմամբ կատարած մեղքին համար: Ասիկա յարուկ մտածելակերպ մըն էր երայեցի ժողովուրդին, ինչպէս նաեւ ընդհանրապէս ժողովուրդի մտայնութեան մէջ, որ ամէն երեւոյթի ետին կը րեսնեն Աստուծոյ մարդ: Միւս կողմէ, անոնք կ'անդրադառնան, որ թէեւ ծախեցին Յովսեփը մոռնալու համար զայն, բայց իրողութիւնը ցոյց կու տայ, որ միշտ ալ անոնց մտքերուն մէջ իրենց կատարած յանցանքը կը յիշուի:

Աւարտին, Յովսեփ կ'որոշէ որ Շմաւոնը բանտարկել, որպէսզի անով բացայայտէ, թէ միւս եղբայրները որքանով պիտի մտահոգուին անով, այն ինչ որ չէր պարագան Յովսեփի ժամանակ, երբ անոնք որոշեցին սպաննել, յետոյ, սակայն, ծախեցին որպէս ստրուկ:

ԲԵՆԻԱՄԻՆ ԵԳԻՊՏՈՍ ԿԸ ՏԱՐՈՒԻ (43:1-34)

Ինչ որ Յովսեփի պարագային չկրցան ընել իրենց պարտականութիւնը, հիմա կարծէք Բենիամինի պարագային կը փորձեն այդ մէկը լրացնել: Ռուբէն եւ Յուդա, որոնք օրին, Յովսեփի պարագային թերացան իրենց պարտականութեանց մէջ, հիմա ահաւասիկ իւրաքանչիւրը կու գայ սրբագրելու եւ յանձն առնելու այդ պարտականութիւնը:

Հետաքրքրական է, որ այս անգամ Յակոբ կը թելադրէ որ երկրի բերքէն ընծաներ փանին Եգիպտոս: Ինչպէս կարելի է պարկերացնել ու հասկնալ եթէ սով կար Քանանու երկրին մէջ, հապա այս բերքերը ուրկէ: Չմոռնանք, որ սովը հացի ու ցորենի սով էր: Միւս կողմէ, նաեւ կարելի է, որ բերքեր կան, որոնք կրնան ջուրի աննպաստ պայմաններու մէջ իսկ պտուղ փայ: Բայց այս ընծաները ուինք իրենց յարուկ խորհրդանիշը. օրինակ՝ բալասանն ու մեղրը բուժիչ յարկութիւն ունին: Խումկն ու զմուռը՝ աղօթքի եւ թաղման խմորհրդանիշ: Այս բոլորը, սակայն, պատրաստութիւն են գալջին, ինչ որ պիտի իրականանայ Մեսիայի գալուստով:

Յակոբ ամէն ինչ Աստուծոյ ձեռքը կը յանձնէ. «**Ամենակարող Աստուած ձեզի շնորհք գրնել փայ այն մարդուն առջեւ,...., եւ եթէ անգաւակ մնալու եմ, թող անգաւակ մնամ**» (14 հմբ):

Այս հապուածը, նաեւ, ինչպէս ամբողջ պատմութեան ընթացքը, կու գայ ցոյց փալու Յովսէփի նկարագիրը, որ երբեք արելութեան եւ վրէժխնդրութեամբ չլեցուեցաւ, հակառակ անոր եղբայրներուն վերաբերմունքին: Ինչո՞ւ: Որովհետեւ Յովսէփ այս բոլորին մէջ փեսաւ Աստուծոյ մայրը, միջամարութիւնը, փրկութեան ծրագիրը:

Երբ եղբայրները Յովսէփի փունը փարուեցան վախցան, Յովսէփի սպասաւորը ըսաւ անոնց. **«Խաղաղութիւն ձեզի, մի՛ վախնաք. ձեր Աստուածը եւ ձեր հօր Աստուածը ձեզի գանձ փուսաւ ձեր քորձերուն մէջ»:** Այնպէս ինչպէս Քրիստոս նախ կը խաղաղեցնէ իր աշակերտներուն վախը, նոյնպէս ալ այսպէս սպասաւորը: Միւս կողմէ, Աստուած է, որ գանձեր կու փայ մարդուս: Աստուած Ինք գանձի կարիքը չունի: Աստուած ոչ միայն պատրաստ է գանձեր փալու, այլ նաեւ մեղքեր ներելու:

Կէսօրուան արեւն Յովսէփի փուն կու գայ: Կէսօրուան արեւն է երբ Տէրը դիմաւորեց Աբրահամին: Կէսօրուան արեւն էր երբ Քրիստոս այցելեց Պօղոսին Դամասկոսի ճամբուն վրայ: Կէսօրուան արեւն է որ կը ծագի պայծառ առեգակը, այս պարագային ճմարիպ Արեգակը՝ Քրիստոսը:

Տակաւին, եղբայրները աւելի պիտի գարմանային, երբ ժամանակը կը հասնի աթոռ նստելու, Յովսէփ կը հրամայէ, որ իւրաքանչիւրը նստի անդրանկութեան կարգով, թէ արդեօք այս անձը ուրկէ գիտէ մեր անդրանկութեան կարգը: Այնպէս ինչպէս Քրիստոս Ինք նստիլ պիտի փայ իւրաքանչիւրը իր փեղը:

Հապուածի աւարտին կը ներկայացուի, թէ Յովսէփ իր եղբայրներուն հետ կերաւ խմեց, եւ բոլորը ուրախացան, զուարթացան, այլ խօսքով գինովցան: Արդեօք կարելի է սպասել, ակնկալել, Յովսէփի նման անձէ մը գինովնալ: Նոյնը մենք փեսանք Նոյի ժամանակ, երբ ան ալ այգի մը փնկեց եւ խմեց ու գինովցան ու անոր մերկութիւնը յայտնուեցաւ: Այսպէս, սակայն, անոր մէջ պէտք է փեսնել ուրիշ երեւոյթ մը: Նոյի պարագային գինովցաւ ու անոր մերկութիւնը յայտնուեցաւ, ու իր զակին համար ծիծելի դարձաւ, կը ներկայացնէ Քրիստոս երբ խմեց դառնութեան բաժակը, մեղքի բաժակը, ու յանձն առաւ խաչելութիւնը, խաչելութեամբ իր մերկութիւնը յայտնուեցաւ, որուն համար ալ ծիծաղելի դարձաւ հրեաներուն: Իսկ Յովսէփի ու եղբայրներուն պարագային, Քրիստոս եւ Իր աշակերտները, երբ անոնք ալ վերնաբան մէջ, հոն ուր որ վերջին ընթրիքը ըրին հոն պիտի սրանային Ս. Հոգին եւ պիտի սկսէին քարոզելու, լեզուներ խօսելու, որուն համար ալ մարդիկ, լսողներ գինովցած կարծեցին, բայց Պետրոս Առաքեալ պիտի ըսէր. «Ով հրեայ մարդիկ, այս ձեզի յայտնի ըլլայ ու ականջ դրէք իմ խօսքերուս: Ասոնք ոչ թէ գինովցած են, ինչպէս կը կարծէք, այլ Աստուծոյ Ս. Հոգիով լեցուած են» (Գործք Առ. 2:14-20):

Ի՞նչ կը սորվինք այս հապուածէն:

1. Խոստովանիլ
2. Վրէժխնդիր չըլլալ
3. Ամէն ինչ Աստուածային փնտրիմութեամբ փեղի կ'ունենայ նպատակի մը համար, այդ նպատակը մարդուս փրկութիւնն է: